

Sygn. akt VI GC 331/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Zakład (...)

Sp. z o.o. w R.

przeciwko: G. Z. prowadzący działalność pod firmą

(...) SERWIS (...) w M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego G. Z. na rzecz powoda Zakładu (...) Sp. z o.o. w R. kwotę 63.023,81 zł (słownie: sześćdziesiąt trzy tysiące dwadzieścia trzy złote osiemdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 23.800,50 zł od dnia 10 lipca 2013r. do dnia zapłaty,

- 13.566,00 zł od dnia 01 lutego 2013r. do dnia zapłaty,

- 6.396,00 zł od dnia 12 marca 2013r. do dnia zapłaty,

- 553,50 zł od dnia 12 marca 2013r. do dnia zapłaty,

- 14.701,81 zł od dnia 10 lipca 2013r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.080,08 zł (słownie: dziesięć tysięcy osiemdziesiąt złotych osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

Sygn. akt VI GC 331/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 marca 2015 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód Zakład (...) sp. z o.o. w R. wniósł o zasądzenie od pozwanego G. Z. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) Z. G.:

- kwoty 47.601,00 zł tytułem sumy dwukrotnie wyższej od zapłaconego przez powoda zadatku w ramach umowy sprzedaży samochodu marki I. (...), która została rozwiązana przez leasingodawcę z winy pozwanego z powodu niedostarczenia umówionego samochodu, wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty liczonymi od dnia 10 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 40.341,85 zł tytułem kary umownej za zwłokę pozwanego w dostarczeniu samochodu marki I. (...) wynoszącej 339 dni do chwili rozwiązania umowy sprzedaży samochodu przez leasingodawcę, wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:
- dla kwoty 22.848,48 zł od dnia 01 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,
- dla kwoty 17.493,37 zł od dnia 10 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 6.396,00 zł stanowiącej równowartość szafy wewnętrznej wraz ze stolikiem stanowiący wyposażenie samochodu marki I. (...) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia 12 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 553,50 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty malowania i obniżania nadwozia samochodu wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 12 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 14.701,81 zł tytułem odszkodowania za poniesione przez powoda koszty finansowe leasingu naliczone przez finansującego na podstawie umowy leasingu operacyjnego, która wygasła w następstwie rozwiązania umowy sprzedaży samochodu marki I. (...) z winy pozwanego, wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty liczonymi od dnia 10 lipca 2013 r. do dnia zapłaty.

Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 12 czerwca 2012 r. zawarł z pozwanym umowę nr (...), której przedmiotem była sprzedaż samochodu ciężarowego marki I. (...) z zabudową o wartości 193.500,00 zł netto + podatek VAT. Dopuszczalna masa całkowita pojazdu miała wynosić nie więcej niż 3500 kg, nadto masa własna pojazdu miała wynosić 2244 kg. W dniu 14 czerwca 2012 r. powód wpłacił pozwanemu kwotę 23.800,50 zł tytułem zadatku. W związku z zawarciem umowy sprzedaży samochodu powód zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. (finansującym) umowę leasingu operacyjnego której przedmiotem był samochód zamówiony u pozwanego. Na podstawie ww. umowy finansujący zapłacił pozwanemu cenę brutto za samochód w pełnej wysokości. Powód uzgodnił z pozwanym, że pozwany zwróci powodowi zadatek a całą cenę za samochód zapłaci finansujący. Jednakże mimo zapłacenia ceny przez finansującego pozwany nie zwrócił zadatku ani też sumy dwukrotnie wyższej zgodnie z przepisem art. 394 § 1 k.c.

Dalej powód naprowadzał, że pozwany miał dostarczyć zakupiony przez powoda samochód nie później niż do dnia 16 lipca 2012 r. Pozwany nie wywiązał się z powyższego zobowiązania i dopiero w listopadzie 2012 r. zgłosił powodowi gotowość przekazania pojazdu. W trakcie odbioru samochodu w dniu 08 listopada 2012 r. okazało się, że pojazd przekracza masę własną i dopuszczalną masę całkowitą. W związku z powyższym powód nie dokonał odbioru samochodu. Strony uzgodniły, że pozwany dokona modyfikacji pojazdu i dostosuje go do parametrów określonych umową.

Powód podał także, że w ramach umowy pozwany miał obowiązek dostarczyć samochód wraz z zabudową. W związku z tym pozwany zamówił szafę wewnętrzną do samochodu specjalistycznego oraz stół stanowiący część zabudowy o wartości 6390,00 zł u dostawcy – spółki (...) sp. z o.o. Wskazana spółka wykonała również usługi dodatkowe o wartości 553,50 zł polegające na obniżeniu nadwozia oraz na malowaniu samochodu. Wymienione rzeczy oraz usługi sfinansowane zostały przez powoda, jednakże ich zleceniodawcą był pozwany.

Pismem z dnia 19 lutego 2013 r. powód zwrócił się do finansującego z żądaniem odstąpienia przez finansującego od umowy sprzedaży samochodu, ponadto pismem z tej samej daty wezwał pozwanego do zapłaty: zadatku w podwójnej wysokości, kary umownej, zwrócenia kosztów malowania i obniżenia nadwozia samochodu oraz do wydania jego wyposażenia albo zapłaty równowartości wyposażenia. Pismem z dnia 18 czerwca 2013 r. finansujący odstąpił od umowy sprzedaży przedmiotowego samochodu.

Uzasadniając żądanie kary umownej powód wskazał, że pozwany zobowiązał się dostarczyć zakupiony przez powoda samochód do dnia 16 lipca 2012 r. Na wypadek opóźnień, powód zastrzegł karę umowną. Zwłoka pozwanego w dostawie samochodu na dzień odstąpienia przez finansującego od umowy wynosiła 339 dni, dlatego też stosownie do postanowień umownych powód obciążył pozwanego karą w wysokości 40.341,85 zł. Żądanie zapłacenia zadatku w podwójnej wysokości powód uzasadnił treścią art. 394 § 1 k.c.

Nadto powód wskazał, że na podstawie umowy leasingu rozwiązanej z winy pozwanego został przez finansującego obciążony kosztami finansowymi leasingu oraz kosztami rejestracji przedmiotowego pojazdu na łączną kwotę 14.701,81 zł.

Powód podał także, że wzywał pozwanego do zapłaty ww. kwot, ewentualnie do wydania zatrzymanego wyposażenia pojazdu i zapłaty kwoty 103.198,16 zł, jednakże bezskutecznie.

W odpowiedzi na pozew (k. 107-126) pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że w umowie leasingu zawartej przez powoda z finansującym nie był dookreślony jej przedmiot, przyznając jednakże, że finansujący dokonał zakupu przedmiotowego samochodu od pozwanego. Pozwany ponadto przyznał, że powodowi została przedstawiona oferta handlowa stanowiąca załącznik do zamówienia nr (...), jednakże wskazana w treści oferty masa własna pojazdu podana została omyłkowo – w miejscu przeznaczonym na podanie wartości masy własnej pojazdu podano wartość dotyczącą długości ramy. Pozwany wskazał, że powodowi wiadome było, iż masa własna pojazdu z zabudową ma wynosić ok. 3190 kg, co później wynikała z dokumentów homologacji. Dalej pozwany wskazał, że przedmiotem umowy stron był samochód o całkowitej masie dopuszczalnej 3,5 t z zabudową typu izoterma i taki został przez pozwanego wykonany. To, że finalnie samochód ważył więcej wynikało -zdaniem pozwanego- z winy powoda.

Pozwany naprowadzał, że umówione między stronami parametry pojazdu byłyby spełnione gdyby nie nadmierny tonaż zabudowy pojazdu zawierający dodatkowe elementy wyposażenia wykonane na wyłączne zlecenie powoda w (...) sp. z o.o. o czym pozwany – wbrew odmiennym twierdzeniom powoda - nie wiedział. Pozwany wskazał, że wiedzę o tym, że w zabudowie dokonano modyfikacji i montażu części wyposażenia uzyskał dopiero po dokonaniu pomiarów wagi pojazdu w dniu jego odbioru. Pozwany zaznaczył jednakże, że powód nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność, iż w chwili przekazania pojazdu do odbioru jego waga wynosiła 3,9 tony. W ocenie pozwanego fakt zamontowania na zlecenie powoda, poza wiedzą pozwanego, dodatkowych elementów wyposażenia samochodu stanowił przyczynę znacznego powiększenia wagi pojazdu. Przyznał, że podjął się zredukowania wagi samochodu, jednakże zaprzeczył jakoby strony ustaliły termin 04 stycznia 2013 r. jako ostateczny termin zakończenia prac. Pozwany wskazał, że gdyby powód nie zlecił montażu dodatkowych elementów samochodu, pozwany nie musiałby dokonywać działań zmierzających do redukcji wagi pojazdu. Podniósł także, że od dnia 23 kwietnia 2013 r. samochód był gotowy do wydania a jego waga została zredukowana do 3,4 tony. Pozwany zaprzeczył ponadto aby powód uprawniony był do żądania zadatku w podwójnej wysokości.

Pismem procesowym z dnia 28 listopada 2013 r. (k. 178-186) powód szczegółowo odniósł się do zarzutów pozwanego wykazując – w swojej ocenie - ich bezzasadność. Powód w szczególności wskazał, że masa samochodu po redukcji wagi wynosiła 3,4 tony co przy dopuszczalnej masie całkowitej pojazdu 3,5 tony oznacza, że masa wszystkich pasażerów pojazdu (przeznaczonego do przewozu max. 7 osób) oraz sprzętu nie mogła przekroczyć 100 kg. Powód przyznał, że szafa wewnętrzna do zabudowy pojazdu została wykonana w ramach odrębnego zamówienia ale zaprzeczył

twierdzeniu, jakoby pozwany nie wiedział o zakresie prac wykonanych przy zabudowie, powołując się w tym zakresie na zapisy zamówienia samochodu oraz na okoliczność, że spółka wykonująca zabudowę pojazdu została polecona powodowi właśnie przez pozwanego. Ponadto wskazał, że w jego ocenie zmiany w pojeździe wykonane przez (...) sp. z o.o. spowodowały podwyższenie wagi pojazdu jedynie o około 70 kg.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały dotychczas prezentowane stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 czerwca 2012 r. powód Zakład (...) sp. z o.o. w R. zawarł z pozwanym G. Z. umowę sprzedaży – zamówienie samochodu nr (...), której przedmiotem był samochód ciężarowy z zabudową marki I. model (...) rok produkcji 2011. Pod pojęciem zabudowy strony rozumiały I.-kontener o wymiarach i wyposażeniu określonych w załączniku nr 1 do umowy – ofercie na samochód nr (...) nadto wciągarkę hydrauliczną (...) wraz z montażem.

Ustalona przez strony cena pojazdu wynosiła 193.500 zł netto plus podatek VAT. Powód zobowiązał się zapłacić pozwanemu do dnia 15 czerwca 2012 r. zadatek w wysokości 19.350 zł netto + podatek VAT (23.800 zł brutto). Strony ustaliły, że w przypadku zawarcia umowy przez powoda z funduszem leasingowym zaakceptowanym przez pozwanego, pozwany zobowiązał się do rozliczenia zadatku jako opłaty wstępnej do umowy leasingu. Zgodnie z punktem 10 umowy, strony mogły zgodnie ustalić, że zadatek podlega zwrotowi. Strony uzgodniły termin wydania samochodu do końca 28 tygodnia 2012 r. (16 lipca 2012 r.). Na wypadek opóźnień w dostawie pojazdu strony zastrzegły karę umowną w wysokości 0,05 % wartości pojazdu za każdy dzień zwłoki. Za datę dostawy strony uzgodniły datę odebrania towaru przez powoda z miejsca wskazanego przez pozwanego, przy czym termin dostawy uważany był za dochowany, jeżeli pozwany pozostawił do dyspozycji powoda przedmiot umowy w miejscu i czasie przewidzianym w umowie. Strony ustalił także, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za wykonanie zabudowy. Bezpośrednio odpowiedzialnym w tym zakresie zgodnie z wolą stron miała być firma zabudowująca. Powód zobowiązał się nie dochodzić żadnych roszczeń od pozwanego z tego tytułu (punkt 31 umowy). Powód w dniu 14 czerwca 2012 r. przelał na rzecz pozwanego kwotę 23.800,50 zł tytułem zadatku na poczet zawartej przez strony umowy.

W dniu 29 czerwca 2012 r. powód zawarł z (...) sp. z o.o. w W. (dalej także: finansujący) umowę leasingu operacyjnego nr (...) dotyczącą samochodu ciężarowego marki I. model (...), którego dostawcą był pozwany. W ramach wskazanej umowy finansujący zobowiązał się nabyć od pozwanego i oddać powodowi do używania lub do używania i pobierania pożytków ww. samochód na czas oznaczony rozpoczynający się z dniem podpisania umowy leasingu a kończący z upływem miesiąca za który zgodnie z harmonogramem opłat należna jest ostatnia opłata leasingowa. W oparciu o ww. umowę leasingu finansujący wpłacił pozwanemu w dniu 18 października 2012 r. cenę za samochód w wysokości 238.005,00 zł. Samochód będący przedmiotem umowy został zarejestrowany – w jego dowodzie rejestracyjnym podano maksymalną masę całkowitą jako 3500 kg oraz masę własną jako 3190 kg.

Integralną część umowy zawartej przez powoda z pozwanym stanowią jej załączniki – w tym załącznik nr 1 – oferta na samochód nr (...). Zgodnie z ww. ofertą nr (...) dopuszczalna masa całkowita pojazdu wynosi 3500 kg, natomiast masa własna pojazdu (bez zabudowy) ok. 2244 kg. Wszelkie zmiany umowy wymagały formy pisemnej w postaci aneksu. Masa własna pojazdu wskazana o ofercie została zaniżona wskutek błędu pisarskiego. Właściwa masa własna pojazdu bez zabudowy wynosi 2740 kg.

Pozwany przyjmując zamówienie powoda musiał uwzględnić możliwość wykonania zabudowy pojazdu przy zachowaniu warunków zamówienia oraz dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu wynoszącej 3500 kg. Elementy które pozwany musiał wziąć pod uwagę kształtują się następująco: masa własna pojazdu: 2740 kg, masa pierwszej osoby: 75 kg, masa pozostałych 6 osób: 408 kg, masa wciągarki hydraulicznej HW 68: ok. 60 kg, masa ogrzewania postojowego: ok. 8 kg, co po zsumowaniu ww. pozycji daje wagę pojazdu bez zabudowy w wymiarze 3291 kg. Powyższe oznacza, że zabudowa – I.-kontener wraz ze wzmocnieniem ramy winien ważyć nie więcej niż 209 kg. Zabudowy przedmiotowego pojazdu izo-kontenerem dokonała spółka (...) sp. z o.o. w D.. Masa samego izo-kontenera wynosiła 450 kg. Nadto pozwany zamontował w pojeździe wciągarkę hydrauliczną (...) o masie 60 kg, co oznacza, że pojazd ważył 3250 kg. Dopuszczalna masa całkowita pojazdu wynosiła 3500 kg, z czego wynika, że samochód mógł zostać jeszcze obciążony

masą 250 kg. Przedmiotowy pojazd ważący 3250 kg nie spełniałby wymogów pojazdu specjalnego zamówionego przez powoda, gdyż mógłby przewozić jedynie 2-3 osoby i bardzo lekki ładunek.

Powód w dniu 17 sierpnia 2012 r. zlecił dodatkowo spółce (...) sp. z o.o. w D. modyfikację samochodu poprzez wyposażenie go w dodatkowe elementy. Pozwany miał świadomość zlecenia ww. zmian w pojeździe a także jej zakresu, nadto sam zarekomendował powodowi podmiot wykonujący modyfikację. Dokonane przez spółkę (...) sp. z o.o. w D. zmiany w zabudowie pojazdu w postaci zamontowania szafy, stolika z ławą oraz wzmocnienie metalowymi elementami mocowania szafy do górnej jak i dolnej ściany wnętrza kontenera spowodowały podwyższenie jego wagi.

W dniu 08 listopada 2012 r. powód przystąpił do odbioru samochodu, którego jednakże nie dokonał z uwagi na niezgodność wagi pojazdu z umową – waga ta przekraczała masę całkowitą samochodu. Wobec powyższego w drodze porozumienia strony ustaliły, że pozwany dokona modyfikacji samochodu poprzez obniżenie jego wagi. Modyfikacje pojazdu były wykonywane zarówno przez pozwanego jak również (...) sp. z o.o. Po dokonanych modyfikacjach masa własna pojazdu wynosi 3450 kg – co przy dopuszczalnej masie całkowitej 3500 kg oznacza, że praktycznie pojazd nie może być eksploatowany w ruchu drogowym zgodnie z jego przeznaczeniem.

Powód wielokrotnie w drodze korespondencji mailowej kontaktował się z pozwanym celem uzyskania informacji o stanie realizacji ww. porozumienia. W dniu 19 grudnia 2014 r. pozwany zadeklarował, że pojazd będzie gotowy do odbioru w dniu 04 stycznia 2013 r.

Pismem z dnia 24 stycznia 2013 r. wezwał pozwanego do dostarczenia samochodu w terminie 3 dni od doręczenia pisma pod rygorem zwrócenia się do finansującego z żądaniem odstąpienia od umowy sprzedaży z przyczyn leżących po stronie pozwanego. Ponadto naliczył pozwanemu karę umowną z tytułu zwłoki w dostarczeniu samochodu. Wskazaną korespondencję pozwany odebrał w dniu 25 stycznia 2013 r.

(**dowód** : umowa sprzedaży – zamówienie samochodu nr (...) z dnia 12.06.2012 r. (k. 22-25), oferta handlowa nr (...) (k. 26-29), faktura VAT nr (...) (k. 30), potwierdzenie przelewu z dnia 14.06.2012 r. (k. 31), umowa leasingu operacyjnego nr (...) wraz z aneksem nr (...) (k. 32-60), potwierdzenie przelewu z dnia 18.10.2012 r. (k. 61), dowód rejestracyjny (k. 63), pismo (...) sp. z o.o. z dnia 04.10.2013 r. (k. 131), zamówienie z dnia 17.08.2012 r. (k. 132), korespondencja mailowa stron (k. 188-189), protokół przekazania pojazdu nowego z dnia 07.11.2012 r. (k. 62), korespondencja mailowa stron (k. 64-67), pismo powoda z dnia 24.01.2013 r. wraz z pocztowym potwierdzeniem odbioru (k. 68-70), dokumenty rejestracyjne samochodu I. (...) (k. 215-283), zeznania świadka Z. S. (nagranie rozprawy z dnia 02.12.2013 r. – k.177 oraz z dnia 13.01.2014 r. – k. 227), zeznania świadka M. J. (nagranie rozprawy z dnia 02.12.2013 r. – k.177), zeznania świadka T. C. (nagranie rozprawy z dnia 02.12.2013 r. – k.177), zeznania świadka T. G. (nagranie rozprawy z dnia 02.12.2013 r. – k.177), zeznania świadka J. P. (nagranie rozprawy z dnia 02.12.2013 r. – k.177), zeznania świadka W. Ł. (nagranie rozprawy z dnia 02.12.2013 r. – k.177), zeznania świadka J. N. (nagranie rozprawy z dnia 02.12.2013 r. – k.177), zeznania świadka M. D. (nagranie rozprawy z dnia 02.12.2013 r. – k.177 oraz z dnia 13.01.2014 r. – k. 227), opinia biegłego sądowego inż. K. T. z dnia 15.05.2014 r. (k. 291-298), opinia biegłego sądowego mgr inż. J. G. z dnia 24 listopada 2014 r. (k. 383-400), szkice techniczne (k. 403-404)

Pismem z dnia 19 lutego 2013 r. powód wezwał finansującego do odstąpienia od umowy sprzedaży samochodu marki I. model (...) zawartej z pozwanym wobec zwłoki pozwanego w wydaniu pojazdu, nadto pismem z dnia 08 kwietnia (...) opisał stan faktyczny w jego ocenie uzasadniający powyższe. Pismem z dnia 19 lutego 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zadatku w podwójnej wysokości z tytułu odstąpienia od umowy sprzedaży z winy pozwanego, kwoty 22.848,48 zł z tytułu kary umownej naliczonej do dnia 24.01.2013 r., wydania wyposażenia samochodu określonego fakturą VAT nr (...) z dnia 17 października 2012 r. dostarczonego przez spółkę (...) sp. z o.o. w postaci szafy wewnętrznej do samochodu specjalistycznego wraz ze stolikiem lub do zapłaty kwoty 6396 zł stanowiącej równowartość ww. wyposażenia oraz zapłaty kwoty 553,50 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty malowania i obniżenia nadwozia pojazdu. Pismem z dnia 18 kwietnia 2013 r. finansujący wezwał pozwanego do ustosunkowania się do ww. twierdzeń powoda. W odpowiedzi pozwany wyjaśnił, że zredukował wagę pojazdu do 3,4, załączając na poczet powyższego pismo z dnia 24 kwietnia 2013 r. wystawione przez przedsiębiorcę działającego pod firmą (...) L.

M.. W piśmie tym znajduje się następujące stwierdzenie: „samochód I. (...) waży 3,4 tony”. Pismem z dnia 07 maja 2013 r. powód ponowił wezwanie kierowane do finansującego w przedmiocie odstąpienia od umowy sprzedaży pojazdu.

Pismem z dnia 18 czerwca 2013 r. finansujący złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy kupna pojazdu I. (...) do umowy leasingu operacyjnego nr (...) z dnia 29.06.2012 r. Wskazane pismo pozwany odebrał w dniu 20 czerwca 2013 r. Pismem z dnia 01 lipca 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty w łącznej wysokości 109.594,16 zł ewentualnie do wydania zatrzymanego wyposażenia pojazdu i zapłaty kwoty 103.198,16 zł.

(**dowód** : pismo powoda z dnia 19.02.2013 r. wraz z pocztowym potwierdzeniem odbioru (k. 71-73), wezwanie do zapłaty z dnia 19.02.2013 r. wraz z pocztowym potwierdzeniem odbioru (k. 74-76), pismo powoda z dnia 08.04.2013 r. (k. 77-80), pismo finansującego z dnia 18.04.2013 r. (k. 81), pismo pozwanego z dnia 25.04.2013 r. wraz z załącznikiem (k. 82-83 oraz k. 133), pismo powoda z dnia 07.05.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania (k. 84-87), pismo finansującego z dnia 18.06.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru (k. 88-90), wezwanie do zapłaty z dnia 01 lipca 2013 r. wraz z pocztowym potwierdzeniem odbioru (k. 91-93)

Finansujący obciążył powoda kosztami finansowymi umowy leasingu w postaci opłaty tytułem pierwszej rejestracji pojazdu w wysokości 430,50 zł, nadto opłatami w wysokości 9.671,47 zł oraz 4.599,84 zł.

Tytułem zakupu wyposażenia pojazdu w postaci szafy wewnętrznej do samochodu specjalistycznego oraz stolika powód poniósł koszty w wysokości 6396,00 zł, nadto tytułem obniżenia nadwozia i malowania koszty w wysokości 553,50 zł.

(**dowód** : faktura VAT nr (...) (k. 94), faktura VAT nr (...) (k. 95), faktura VAT nr (...) (k. 96), faktura VAT nr (...) (k. 97)

W drodze not księgowych wystawionych 24 stycznia 2013 r. nr WE/ (...)/(...) i 27 czerwca 2013 r. nr WE/ (...)/(...) powód obciążył pozwanego karą umowną w łącznej wysokości 40.341,85 zł tytułem zwłoki w dostarczeniu samochodu. W drodze noty księgowej nr (...) z dnia 27.06.2013 r. powód obciążył pozwanego kwotą 47.601,00 zł tytułem zadatku w podwójnej wysokości do zamówienia (...) z dnia 12.06.2012 (k. 99). Nadto w drodze noty księgowej nr (...) z dnia 27.06.2013 r. obciążył pozwanego kwotą 553,50 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty malowania i obniżenia nadwozia zamówionego pojazdu a w drodze noty księgowej nr (...) z 27 czerwca 2013 r. kwotą 14.701,81 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty finansowe leasingu (k. 100).

(**dowód** : nota księgowa nr (...) z dnia 24.01.2013 r. (k. 98), nota księgowa nr (...) z dnia 27 czerwca 2013 r. (k. 99), nota księgowa nr (...) z dnia 27.06.2013 r. (k. 99), nota księgowa nr (...) z dnia 27.06.2013 r. (k. 100), nota księgowa nr (...) z 27 czerwca 2013 r. (k. 100)

Powyższy stan faktyczny są ustalili w oparciu o powołane powyżej dowody.

Za wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów przedłożonych przez strony. W ocenie Sądu są one rzetelne, zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków Z. S., M. J., T. C., T. G., J. P., W. Ł., J. N., M. D. oraz powoda w zakresie jak dokonane ustalenia faktyczne, uznając je za rzetelne, zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania pozwanego. Za przyjęciem jako wykazanego stanowiska ww. w przedmiocie okoliczności, iż poza zakresem jego wiedzy było zlecenie oraz zakres modyfikacji pojazdu dokonanych przez spółkę (...) sp. z o.o. stosownie do zamówienia złożonego powoda brak jest podstaw w materiale dowodowym.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał opinie biegłych sądowych inż. K. T. oraz mgr inż. J. G.. Opiniom wskazanych biegłych Sąd dał wiarę, ponieważ zostały one sporządzone przez osoby kompetentne, posiadającą wiedzę oraz doświadczenie zawodowe w danej dziedzinie.

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie powództw zasługiwało na uwzględnienie co do zasady, natomiast weryfikacji podlegała wysokość kwot objętych żądaniem.

W sprawie nie było sporu co do tego, że strony łączyła umowa sprzedaży - zamówienie samochodu nr (...), której przedmiotem był samochód ciężarowy z zabudową marki I. model (...) rok produkcji 2011. Nadto sporne nie było, że finansujący – w odpowiedzi na wezwanie powodowa – odstąpił od umowy sprzedaży ww. pojazdu, co stanowi podstawę dla roszczeń powoda dochodzonych w przedmiotowym postępowaniu.

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie uznać należało, że odstąpienie od umowy sprzedaży pojazdu było zasadne i skuteczne a w wyniku złożonego oświadczenia woli umowa sprzedaży przestała istnieć. Powstał zatem nowy układ stosunków między stronami niniejszego procesu. Zdaniem Sądu I instancji, przeprowadzone w sprawie dowody wskazują, że sporny samochód miał wadę w postaci zbyt dużej masy. Wada ta spowodowała, że pojazd nie mógł być użytkowany zgodnie ze swoim przeznaczeniem – nie posiadał on deklarowanej ładowności oraz nie spełniał wymogów pojazdu specjalnego zamówionego przez powoda. Przy ocenie zaistnienia wady pojazdu kierowca się należy przede wszystkim kryterium funkcjonalnym, obejmującym użyteczność rzeczy i jej przeznaczenie zgodne z celem umowy sprzedaży. Zgromadzone w niniejszym postępowaniu dowody potwierdzają zaś twierdzenia powoda, iż pozwany w chwili zawierania umowy wiedział o planowanym wykorzystaniu samochodu i jego modyfikacjach zamierzonych przez powoda. Strona pozwana знаła zakres modyfikacji, ponadto sama poleciła powodowi ich wykonawcę. Mając na uwadze profesjonalny charakter prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej wskazać należy, że do jego obowiązków należało przygotowanie pojazdu zgodnie z zamówieniem powoda oraz obowiązującymi regulacjami prawnymi w tym zakresie. Tymczasem sporny pojazd nie może zostać użytkowany zgodnie z oczekiwaniami powoda, za co pozwany ponosi odpowiedzialność.

Przechodząc do oceny roszczeń powoda, w pierwszej kolejności wskazać należy, że żądanie zapłaty kwoty 47.601,00 zł tytułem sumy dwukrotnie wyższej od zapłaconego przez powoda zadatku zasługuje na częściowe uwzględnienie. Zgodnie z art. 394 § 1 k.c. w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron druga strona może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić i otrzymany zadatek zachować, a jeżeli sama go dała, może żądać sumy dwukrotnie wyższej. W razie rozwiązania umowy zadatek powinien być zwrócony, a obowiązek zapłaty sumy dwukrotnie wyższej odpada. To samo dotyczy wypadku, gdy niewykonanie umowy nastąpiło wskutek okoliczności, za które żadna ze stron nie ponosi odpowiedzialności albo za które ponoszą odpowiedzialność obie strony (art. 394 § 3 k.c.). W rozpoznawanej sprawie strony umowy zabezpieczyły jej wykonanie korzystając z instytucji zadatku. Wola stron decyduje o tym, jak ukształtują umowne regulacje w zakresie zadatku. Wskazać należy, że regulacja skutków wręczenia zadatku może wynikać z umowy, ze zwyczaju i z ustawy. Taka też jest kolejność jej stosowania, priorytet zatem ma uzgodnienie skutków przez strony. Skutki prawne określone w powołanych przepisach wystąpią zatem wyłącznie w braku odmiennych postanowień umownych lub zwyczaju. W przedmiotowej sprawie strony w drodze umowy zmodyfikowały instytucję zadatku. Strony ustaliły, że w przypadku zawarcia umowy przez powoda z funduszem leasingowym zaakceptowanym przez pozwanego, pozwany zobowiązał się do rozliczenia zadatku jako opłaty wstępnej do umowy leasingu. Nadto zgodnie z punktem 10 umowy, strony mogły zgodnie ustalić, że zadatek podlega zwrotowi. Strony ustaliły zatem inne zastrzeżenie umowne i nadały zadatkowi inny skutek prawny, a to taki, że zadatek zostanie zwrócony powodowi w kwocie w jakiej był dany.

Zdaniem Sądu również w części zasługuje na uwzględnienie żądanie kwoty 40.341,85 zł tytułem kary umownej za zwłokę pozwanego w dostarczeniu samochodu, jako znajdujące oparcie w art. 483 i 484 k.c. Powód wyliczył karę umowną za okres 339 dni do chwili rozwiązania umowy sprzedaży samochodu przez leasingodawcę. W ocenie Sądu wskazana data zakończenia naliczania kary umownej nie została określona prawidłowo. Strony uzgodniły termin wydania samochodu do końca 28 tygodnia 2012 r. (16 lipca 2012 r.). Na wypadek opóźnień w dostawie pojazdu strony zastrzegły karę umowną w wysokości 0,05 % wartości pojazdu za każdy dzień zwłoki. Za datę dostawy strony uzgodniły datę odebrania towaru przez powoda z miejsca wskazanego przez pozwanego, przy czym termin

dostawy uważany był za dochowany, jeżeli pozwany pozostawił do dyspozycji powoda przedmiot umowy w miejscu i czasie przewidzianym w umowie. Wskazać należy, że w dniu 08 listopada 2013 r. pozwany pozostawił samochód do dyspozycji powoda, a okoliczność, że pojazd ten nie został przez powoda odebrany nie ma znaczenia w świetle umowy stron w zakresie dotyczącym daty końcowej liczenia kar umownych. Dodatkowo za powyższym przemawia okoliczność, iż strona powodowa mimo wad pojazdu które ujawniły się podczas jego odbioru nakazała ich usunięcie godząc się na przesunięcie terminu odbioru samochodu. Powyższe oznacza, kara umowna mogła być liczona do dnia 08 listopada 2013 r., dlatego też Sąd dokonał ponownego przeliczenia kary umownej, uznając ją za zasadną w kwocie 13.566,00 zł.

Pozostałe roszczenia powoda, a to żądanie zapłaty kwoty 6.396,00 zł stanowiącej równowartość szafy wewnętrznej wraz ze stolikiem stanowiący wyposażenie samochodu, kwoty 553,50 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty malowania i obniżania nadwozia samochodu oraz kwoty 14.701,81 zł tytułem odszkodowania za poniesione przez powoda koszty finansowe leasingu naliczone przez finansującego na podstawie umowy leasingu operacyjnego Sąd uznał w całości za uzasadnione. Odszkodowanie obejmuje stratę, na którą składają się koszty zawarcia umowy, wydatki związane z własnym świadczeniem, zbędne nakłady podjęte w związku z własnym świadczeniem. Ustalenia istnienia i wielkości szkody dokonuje się za pomocą metody dyferencyjnej (różnicowej), która nakazuje przyjąć za szkodę różnicę pomiędzy rzeczywistym stanem dóbr poszkodowanego w chwili zawierania umowy przedwstępnej, a stanem hipotetycznym, jaki istniałby, gdyby do umowy tej nie doszło. Dodać trzeba, że obowiązek naprawienia szkody, jak i jej wysokość dochodzona w sprawie pozostaje w związku z treścią art. 471 k.c. Zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c.), to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania okoliczności zawinionej przez pozwanego, szkody oraz związku przyczynowego ze szkodą, co w wyżej wymienionym zakresie skutecznie uczynił.

Wydatki powyższe miały bezpośredni i adekwatny związek z zawartą umową, były jej normalnym następstwem, dlatego też odpowiadały stratom, które powód poniósł licząc na zawarcie umowy i podlegały przez Sąd uwzględnieniu, nadto powód przedstawił rachunki dotyczące tych wydatków.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I i II wyroku. O odsetkach za opóźnienie w zapłacie orzeczono stosowanie do art. 481 k.c.

W punkcie III Sąd obciążył kosztami procesu pozwanego jako stronę przegrywającą sprawę – na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.